

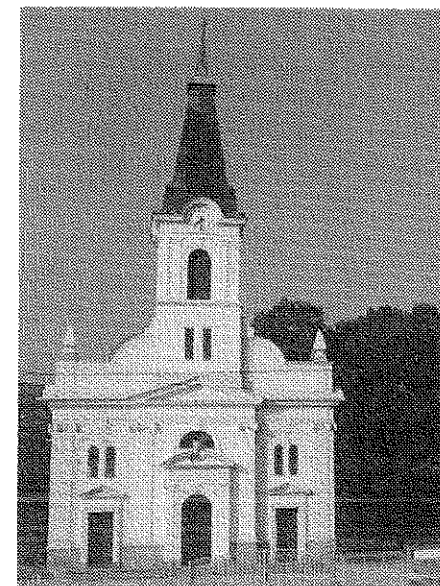
MY KÁŽEME KRISTA

Zpravodaj

Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
756 31 Liptál 8

Telefon: 571 438 034, 732 733 158
E-mail: janhudec@tiscali.cz
Číslo účtu: 111 220 858 / 0300

DUBEN 2007 Číslo 7

PROSKYNESE – VZDÁNÍ SE

Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: **Bud'te pozdraveny! Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. (Matouš 28,8-9)**

Na cestě od prázdného hrobu potkávají ženy vzkříšeného Ježíše. Už to není tentýž učitel a přítel, s nímž chodily po cestách Palestiny. Zmrtvýchvstáním vstoupil Ježíš do jiného světa, kde už zlo a smrt nemají místa a kde je Bůh všepro ve všem. Ženy se tak nečekaně ocitají v oslnující záři božské skutečnosti, v níž mizí pochyby a místo křehké víry je tu pevné vidění a prožívání Boha, jeho moci a lásky. Tu člověk nemůže zůstat neúčastně stát a mudrovat. Tlačí ho to na zem, do prachu: Jsem prach a v prach se navrátím, ale ty, Kriste, stojíš nad prachem! Můj život ti patří, dělej se mnou, co chceš; vždyť jsi dobrý. – Takovému vzdání pocty říká Bible proskynese: vzdání se na milost a nemilost ve vodorovné poloze, s nosem a ústy v prachu. Fanatismus? Ne, jen přirozené vyjádření obrovského rozdílu mezi Bohem a člověkem, Svatým a hříšníkem. Ale kdo dnes ještě takto věří? Nedávno jsem o tom mluvil s jedním přítelem, mužem středního věku. Řekl mi, že jeho víra byla dlouho

víc teoretická. Pak z ničeho nic začal sám o sobě víc uvažovat. Cítil, že má moc chyb, že je špatný a hříšný. A jednoho dne to řekl nahlas před svým kazatelem. Jak to mám změnit? Víím, že to nedokážu! A kazatel mu řekl: A proč myslíš, že Ježíš vlastně zemřel? Ne snad také kvůli tvým hříchům, kvůli tomu, jak špatně se cítíš? Jeho smrt tě očistí a vysvobozuje – tak tomu věř, raduj se a buď v klidu! – V tu chvíli přítel jasně pocítil, že to tak je, a všechno z něho spadlo. Předtím prý věřil hlavně rozumem, ale teď poznal srdcem, že je to všechno pravda. Potkal se s živým Kristem a to mu velice pomohlo. Ta přítelova zkušenost se podobá tomu, co zakusily ženy se Vzkříšeným první den po sobotě. Člověk, který Ježíši cele věří rozumem i srdcem, setkává se s božskou skutečností a poznává přitom současně svou malost a Ježíšovu velikost. I když doslova neleží v prachu, ví už, o čem je proskynese, úplné vzdání se Kristu. Velikonoční evangelium oznamuje každému člověku, že Ježíš Kristus umřel za naše hříchy a vstal z mrtvých pro náš pokoj. Přeji každému příjemci evangelia, aby uvěřil rozumem i srdcem a aby spolu s ženami od hrobu a se všemi věřícími poznal, že Kristus navždycky žije. „Pane, skláním se před tvou láskou a slávou. Dej mi svou milost, ať se před tebou pokorně skloním a odevzdám se ti v životě i ve smrti.”

Amen

DESET OTÁZEK FARÁŘE

sestře Mileně Mikulaščíkové, nové člence lipťálského sboru a náhradnici staršovstva

Nejprve Vás chci, Mileno, požádat, abyste se čtenářům stručně představila.

Bude mi 56 let, bydlím ve Vsetíně – Rokytnici s manželem Tomášem, synové Jakub a Ondřej už jezdí domů jen na návštěvy. Pocházím ze Strážce nad Bečvou, z rodu Dobešů. Doma nás bylo sedm lidí, zůstal mně pouze nejmladší bratr, zato jsem 19x tetou a 11x pratetou, hlavně díky početné rodině mého muže. Kmotrou jsem dvakrát; vnuků se asi nedočkám. Vystu-

dované učitelství pro střední školy mi s nástupem normalizace k ničemu nebylo, proto jsem si rozšířila psychologickou kvalifikaci, a to mě pak jakžtakž živilo do padesátky. Pak jsem 5 let věnovala Diakonii: napřed na Vsetíně při Horním sboru (když jsme spolu zakládali středisko), potom v hospici ve Val. Meziříčí. Od letošního ledna pracuji v Charitě Valašské Meziříčí jako vedoucí zařízení služeb pro ženy v tísni, odkud nedočkavě vyhlížím odchod do důchodu.

1. Jak došlo k tomu, že jste v únoru změnila sbor a hned kandidujete do staršovstva?

Jen se přiznejte čtenářům, že jste mě o to bez varování sám požádal! Pokud jste jako obvykle pozapomněl, bylo to vloni koncem roku před dvěma svědky, našimi „polovičkami“. To, co mi napřed připadlo poněkud „ujeté“, vplynulo nejspíše ze zkušenosti z naší spolupráce na Horním sboru; také máte jistě plány, na které potřebujete víc lidí. Na Horním sboru jsem se přitom nikdy necítila dobře, na rozdíl od nešporů ve Lhotě, kam jezdím velice ráda, takže ten překvapivý návrh zafungoval. Teď jen, ať nezklamou očekávání – doufám, že budou reálná.

2. Kdo kromě Ducha svatého měl největší vliv na Vaši víru?

Nejdříve to byl staříček Josef Dobeš, výrazná osobnost nejen v církvi – vlastně mě vychovával, když rodiče tvrdě pracovali, aby nás čtyři děti vůbec uživil. Přes kopec byla Hrubá Lhota, charisma Jana Karafiáta, jeho Broučci a tím moje první seznámení s knížkou... Pak farář Jan Zátorský, který přišel na sbor v mých 10 letech – prožívala jsem konfirmaci i přípravu k ní jako něco naprosto mimořádného, stejně tak „sdružení“, tj. mládež, pod jeho vedením, zavazovala, ale i těšila a povzbuzovala mě jeho důvěra, když mi hned po konfirmaci svěřil starší oddělení nedělní školy. Byla to setkávání s vrstevníky při biblických kurzech, kde nikdy nechyběl Kája Trusina, idol a celocírkevní lídr evangelické mládeže, a v mládeži brněnského 1. sboru během mých studií. Když už jsem měla svou rodinu a bydleli jsme ve Vizovicích, byl to Pavel Otter, nyní farář královéhradecký, skvělý teolog a milý přítel. Nemohu také nezpomenout svého tchána Jana Mikulaščíka, dobrého příkladu žité víry. A s dovolením také zmínit vliv Váš.

3. Váš manžel i oba synové jsou římskými katolíci. Vedete doma nějaký mezikonfesionální rozhovor nebo se jen mlčky tolerujete?

V těch rozdílech se myslím celkem spořádaně respektujeme, každý si to vyřeší či řeší sám za sebe, svým způsobem, a ten si tolerujeme. Sňatek jsme měli v roce 1971 ekumenický, což bylo ode všech zúčastněných v té době dost odvážné. Ostatně tou nejlepší inspirací k toleranci pro nás mohly být některé osudy a příklady z obou rodin. Moje maminka byla katolička, která přišla za války na službu do evangelické rodiny, tam se vdala a ta moje rodina jí příležitosti k praktikování její víry neposkytla, na rozdíl od rodiny, kam jsem se přivdala já. V nejbližším příbuzenstvu ze strany muže mám čtyři katolické kněze, ale byli tam i komunisté. I tak se ti lidé dokázali snést, stačilo trochu dobré vůle – ta je myslím základem.

4. Jaké jsou Vaše první dojmy z lipťálského sboru? Můžete jmenovat něco, co se Vám líbí a co Vás naopak zaráží?

První dojmy jsou ovšem z kazatelské stanice a jedna sestra to vystihla i za mě: těšíme se na sebe, nepomlouváme se, je nám spolu dobře. Mám pocit, že tomu tak

bude i v Liptále. Líbí se mi, že tu jsou muži svátečně oblečení (u žen je to samozřejmě) a že se nikdo po začátku bohoslužeb bezdůvodně necourá, jak tomu je jinde. Cítím v tom, i z celého průběhu bohoslužeb, uvědomování si výlučnosti odděleného dne... Vadí mi, že do sborových prostor není bezbariérový přístup, s tím by se mělo něco udělat.

5. Co říkáte na to, že si farář s blízkými spolupracovníky ve sboru tyká?

Mně připadá lepší oslovovat se křestním jménem a vykat si, je v tom pro mě sdělování respektu a úcty, vzájemně i vůči okolí. Můj muž říkával, že k princeznám se nečuchá a farářům se netyká, když jsme viděli, jak se Vám někteří za takovou vstřícnost z Vaší strany odvděčovali všelijak. V liptálském sboru tomu tak věřím není. Je otázkou, zda tykáni napříč generacemi nejde na hranici vkusu, vlastní rodina a sborová rodina nejsou podle mě totožná společenství. Je to ale věcí soukromého názoru, přirozeného vývoje vztahů a zvyklostí osobních i místních. Svému staříčkovi, a to byl člověk v mém životě klíčový, jsem onikala a bylo to pro mě samozřejmé.

6. V které oblasti sborové činnosti byste se chtěla zapojit?

Očekává se ode mě hlavně shánění peněz a je otázkou, zda to půjde stejně hladce, jako na Horním sboru. Je o pár let víc, podmínky jsou trochu jiné a pravidla jinak nastavená. Bude nutné se tomu přizpůsobit, ale snad se s Boží pomocí něco podaří. Jsem připravená na cokoli užitečného podle svých sil, možností a schopností, jak staršovstvo rozhodne a farář zavele. Jako příležitost také vidím oblast práce se starší generací, na to jsem se v posledních letech dost zaměřovala i profesně.

7. Co ráda jíte a pijete?

Z jídel mi chutná vše, co připraví druzi, jak říkala maminka. Staříček zas o jídle říkával, že se „dobré dobrým nepokazí“ – takto snažím vařit pro ty, co mám ráda, a spíše jednodušeji. Neláká mě exotika, už vůbec ne tzv. dary moře, nějaké nasekané chobotnice či co, radši „dary záhumenku“, ale i ty brambory normálně, a netřeba „pasírované přes prase“. I když: dobroty pana Hrušky až příliš připomínají zabijačky z dětství; na klobásky vytahované potají přímo z komína nejde zapomenout... Léta života ve Vizovicích byla doprovázena výrobky od Jelínka, protože si tak všichni předcházeli mého tchána, špičkového řemeslníka. On to pak rozdával dál. V tom mám své odpito, celý tehdejší sortiment, a nejraději s tchánem vizovňak, svátečně. Doma si dám pivo, víno výjimečně. Ale protože jezdím autem denně, nemohu přehánět. Přicházím teď na chuť čajům

8. Máte nějaké koníčky?

Bez většího úspěchu si celý život namlouvám, že to, co je potřeba dělat v práci a doma, je též mými koníčky. Teď se kromě nezbytného zmlžu ještě tak na občasnou konzumaci kultury, v tom si ale dost vybírám. Ráda bych se ještě někdy vrátila ke

způsobu života jako zamlada, přiznávám, že s trochu větším pohodlím. Ale hodně čist, starat se o zahradu, něco kutit, mít sad a včely, být hodně venku – to by mě těšilo spolehlivě, kdyby zůstalo zdraví. A nezanedbávat dobré vztahy. Odhlásit noviny a televizi však muž asi nepřipustí...

9. Z čeho jste v poslední době měla největší radost a co Vás nejvíc zarmoutilo nebo našťvalo?

Radost z toho, že nebyla zima, a přesto přišlo jaro. Že začala fungovat pravá ruka ochrnutá po loňském úrazu. Zármutek se spojuje s odchody blízkých, naposledy předloni bratra. Našťvala mě zpráva, že osiřelý synovec, můj kmotřenec, nepůjde letos ke confirmaci, protože confirmace jako vloni, tak i letos prostě nebude – přitom tam prý na ni čeká i jeden dvacetiletý! Snažím se, aby mě nešťvala řada jiných věcí, které se mě týkají, ale které nemohu ovlivnit. Měla bych se soustředit s uzdravenou rukou radši na to jaro.

10. Co byste, Mileno, chtěla vzkázat čtenářům sborového zpravodaje?

Poděkovat za trpělivost při čtení rozhovoru, a hlavně za přívětivé přijetí ve Lhotě i nyní v Liptále. Poprosit o shovívavost, když se navzdory úsilí nebude někdy dařit, jak bychom si přáli. Popřát všem hodně zdraví a Božího požehnání.

Děkuji Vám za zajímavé a upřímné odpovědi.

Z VÝROČNÍHO SBOROVÉHO SHROMÁŽDĚNÍ 18. 3. 2007

Hlavním bodem byla tentokrát volba staršovstva sboru na období 2007-2013. Výsledek volby:

Lhota u Vsetína:

1. Němeček Tomáš
 2. Halouzková Anežka
 3. Gerža Karel
- Náhradníci: Obadal Karel
Volčíková Hana

Liptál:

1. Daňová Marcela
2. Vaculík Pavel
3. Vaculík Zdeněk
4. Cedidlová Mirka
5. Halová Věra
6. Gerža Jan

7. Fendrych Josef
 8. Běťáková Jiřina
 9. Vaculík Miroslav
 10. Vaculík Karel
 11. Mikulcová Jarmila
 12. Obadalová Emilie
 13. Gerža Karel, Háj
 14. Gerža Karel, Liptál
- Náhradníci :
- Kovář Jaromír
 - Lukáš Daniel
 - Mikulaštková Milena
 - Vaculík Jan (Li 39)
 - Vaculíková Eva
 - Londa Josef

Sbor děkuje sestřám a bratřím, kteří pracovali ve staršovstvu několik období. Jsou to: Jan Vaculík (Li 250), Karel Tomana, Věra Fendrychová, František Vrlíček a Lydie Cedidlová. Staršovstvo se s nimi rozloučilo při poslední schůzi v neděli 11. března. Všem byla darována obrázková publikace a děkovaný dopis s podpisy všech starších.

Zprávu o hospodaření sboru za rok 2006 předložila účetní sboru Ing. Dana Gřešáková.

<u>Celkové příjmy v roce 2006</u>		443 270,46 Kč
Z toho hlavní položky	bohoslužebné sbírky	119 746
	salár	135 430
	dary	111 723
	úroky, prodej knih aj.	76 371
<u>Výdaje v roce 2006 celkově:</u>		435 329,64 Kč
Z toho hlavní položky	náklady na provoz	189 269
	spotřeba energií	65 577
	opravy a udržování	89 345
	personální fond	63 000
	repartice	28 138
	Jeronymova jednota	40 140
	odvod cizích sbírek	36 711

K 31.12.2006 je uloženo na postkontu ČSOB 256 707,80 Kč a na podílových listech Sporobond a Multicash 200 100 Kč. Celkový objem finančních prostředků k 31.12.2006 činí 456 807,80 Kč

Výsledkem hospodaření za rok 2006 je zisk 7 940,82 Kč. Revizorky účtů Jana Vráblíková a Lydie Michálková neshledaly v pokladně ani v účtech nesrovnalostí. Výroční sborové shromáždění v počtu 81 k hlasování oprávněných členů schválilo hospodaření sboru jednomyslně.

Staršovstvo sboru děkuje všem sestřám a bratřím za jejich příspěvky na sborové potřeby. **Prosíme, abyste na práci sboru štědře přispívali i v tomto roce,** a to jak hmotně, tak i praktickou pomocí. Modlíme se, ať vám Pán Bůh ve své štědrosti dává tolik, aby vám na všechny dobré záměry nechybělo a abyste se ještě mohli rozdělit s druhými. Vždyť to, že jsme, i to, že něco máme, je předně Boží dar. Přinášíme tedy Bohu své oběti vděčnosti a poznávájme, že radostného dárce Bůh miluje.

OSLAVA STA LET CHRÁMU PÁNĚ V LIPTÁLE 1.7.2007

„Slavnost posvěcení konána 5. července 1907, Žalm XI,4“, čteme na kameni vpravo při vstupu do kostela. Sté výročí posvěcení si sbor, církev a přátelé společně připomenou v neděli 1. července 2007. Program připravuje komise jmenovaná staršovstvem. Jako hosté budou pozváni představitelé naší církve a ekumeny, zástupci okolních obcí, bývalí faráři nebo jejich potomci, hejtman Zlínského kraje. Přijedou také členové partnerského sboru z Beilen (Hol.). Průběh slavnosti bude následující:

- 10.00 bohoslužby s vysluhováním sv.večeře Páně
káže synodní senior Joel Ruml
- 11.15 posvěcení nového zvonu a jeho umístění do věže kostela
- 12.00 společný oběd staršovstva a pozvaných hostů
- 14.00 Odpolední program:
Mahulena Čejková, synodní kurátorka: Evangelický chrám dříve, nyní a v budoucnu
Věra Halová: Ze sborového archivu
Pozdravy hostů
Hudební stránku zajistí liptálské pěvecké sbory, Milena Hudcová (housesle), Vladimír Novotný (varhany), dechová hudba Liptalanka
- 16.00 Závěr a pohostění pro všechny účastníky

Srdečně zveme všechny členy sboru a přátele

SBÍRKA NA NOVÝ ZVON stále probíhá. Kdo chce přispět, může poslat svůj dar na účet sboru číslo 111 220 858/0300 nebo ho odevzdat v hotovosti na faře.
Všem ochotným dárčům děkujeme

PROGRAM VE SBORU OD DUBNA DO SRPNA 2007

Velikonoce:

6.4. Velký pátek v Liptále	10 h	v kostele, sv.večeře Páně, slouží far. Jan Hudec
	Ve Lhotě	14 h Nešpor na obecním úřadě, sv.VP
8.4. Velikonoční neděle	10 h	v kostele, sv.VP, far.Jan Hudec
9.4. Velikonoční pondělí	10 h	ve sbor.domě, far. Pavla Hudcová z Ratiboře

Nanebevstoupení

Čtvrtek 17.5. od 17 h v kostele

Svatodušní svátky:

Neděle svatodušní 27.5. od 10 h v kostele, sv. VP

Pondělí svatodušní 28.5.od 10 h v kostele

Další významné akce

Seniorátní dny mládeže v Liptále 20.-22.4.

Koncert pro Pomněnku: Skupina Betel, neděle 20.5. v 17 h v kostele

Koncert pozounérů Sulzbach-Rosenberg (SRN), pátek 8.6. v 18 h v kostele

Oslava 100. výročí posvěcení kostela s posvěcením nového zvonu, neděle 1.7.

Oslava svátku Mistra Jana Husa, pátek 6. července od 17 h na Baťkově

Mládež z Prahy-Dejvic a Liptálu sjíždí Hron, 23.-29.7.

Cykloputák po jižní Moravě, 28.7.-4.8.

Dětský tábor v Huslenkách, 11.8.-17.8.

Staršovstvo liptálského sboru Vás srdečně zve k účasti na bohoslužbách i na dalších sborových setkáních.

Všem čtenářům tohoto dopisu přejeme radostné Velikonoce.

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého se všemi vámi. Amen

Jménem staršovstva Vás srdečně zdraví

Tomáš Němeček, kurátor

Jan Hudec, farář